

10/02/2022

Час вјеронауке: Задужбине српских краљева Драгутина и Милутина

Свештеник Драган Станишић одржао је синоћ, 9. фебруара, у оквиру вјеронаука за одрасле “Добротољубље” при Цркви Светог Ђорђа под Горицом, у Светогеоргијевском дому у Подгорици, предавање на тему “Задужбине српских краљева Драгутина и Милутина”.

Српски краљеви Драгутин (владар Србије од 1276. до 1282. и краљ Срема од 1284. до 1316) и Милутин (владар од 1282. до 1321)

Њихов животописац, архиепископ Данило II, наводи да су били ктитори многих цркава и манастира у својим областима и наглашава њихову велику побожност и вјерност Христу Господу. Иако су имали велико господство и славу у свом земаљском вијеку, они су добровољно оскудијевали у личном животу и водили аскетско-молитвени живот. Познато је да су владари из лозе Немањића неријетко имали у својим односима и супарништва око првенства, али увијек су то надилазили имајући велики и силни благослов свог духовног оца, Светог Саве. Тако, Драгутиново ривалство са оцем Урошем се преокренуло у велико покајање и смиреноумље, да се свега одрекао у корист млађег брата Милутина. Његов таст, угарски владар, послѣје тога му је подарио град Београд.

Браћа, Милутин и Драгутин, за вријеме своје владавине проширили су и узвисили своје отацтво у економском и политичком смислу у једном периоду више и од саме Византије. У духовном смислу такође су показали храброст да се супротставе римском притиску да прихвате унију са папом, која је била наметнута Цариграду у вријеме Михаила Палеолога. Када је у Константиновом граду завладао Андроник, нови цар и противник уније, дошло је до блиских односа српског и грчког владара и све је утврђено удајом принцезе Симониде за српског владара Милутина. Имајући јак савез са Византијом и Угарском, Србија је ојачала још више, а самим тим и задужбинарство је добило значај. У коликом обиму је била развијена ктиторска дјелатност Драгутина и Милутина најбоље свједоче и до данас сачуване изузетно вриједне задужбине, о којима постоје сазнања свима доступна. Дужни смо да, што из благодарности што због просвећења, увијек помињемо дјела својих предака. У том примјеру чувања предања имамо и нашег животописца архиепископа Данила II, игумана Хиландарског и касније архиепископа српског. Он је у свом дјелу Животи архиепископа и краљева српских, још као савременик тих знаменитих људи, забиљежио догађаје и подвиге који су утицали на историју српског народа. Подсјећајући се свега тога, и ми се надахњујемо за подвиге и врлине у свом времену и животу.

Током вечери која је посвећена краљевима Драгутину и Милутину, осим референта узели су својим прилозима учешћа и чланови и слушаоци Школе вјеронауке за одрасле.

Славка Радуновић представила се својим ликовним радовима, изложбом слика. Павле Шофранац је по свом избору читао дјелове из Светог писма. Душка Станишић, вјероучитељ, читала је одјељке из дјела Архиепископа Данила II.

